

Sygn. akt OSD 76/13

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted]

z dnia 29 stycznia 2014 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted]
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Waldemar Lewandowski
Sędzia spraw.: r. pr. Tomasz Fox
r. pr. Anna Michnicka – Dziewurska
Protokolant: apl. radc. Maciej Błazewski

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Moniki Klonowskiej

w sprawie zażaleń skarżących radcy prawnego [redacted] i radcy prawnego [redacted]
na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia z dnia
5.12.2013 r. [redacted]

Sąd postanowił:

- I. uchylić postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] o umorzeniu dochodzenia z dnia 5.12.2013 r. [redacted] i przekazać sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania;
- II. kosztami postępowania w kwocie 557,00 zł (*pięćset pięćdziesiąt siedem złotych*) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [redacted]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

Sygn. akt: OSD 76/13

Uzasadnienie

Ustalenia faktyczne

W dniu 16 lipca 2013 r. do siedziby Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] wpłynęło zawiadomienie radców prawnych [redacted] z siedzibą [redacted] - dotyczące ewentualnego dopuszczenia się przez radcę prawnego [redacted] z siedzibą [redacted] nietetycznych działań mogących wyczerpywać znamiona przewinień dyscyplinarnych opisanych w art. 34 i art. 35 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W uzasadnieniu zawiadomienia skarżący – radcowie prawni [redacted] wskazali, iż w styczniu 2013 r. do prowadzonej przez nich kancelarii zgłosił się [redacted] prowadzący [redacted] z siedzibą [redacted] który na podstawie umowy zlecenia zlecił obsługę prawną radcy prawnemu [redacted]. Następnie w czerwcu 2013 r. strony w drodze aneksu dokonały zmiany zapisów w/w umowy zlecenia co do sposobu rozliczenia.

Ponadto w dniu 7 stycznia 2013 r. pan [redacted] udzielił pełnomocnictwa radcom prawnym [redacted] do działania w jego imieniu: tj.: występowania, reprezentowania i składania oświadczeń woli przed wszystkimi podmiotami, sądami, komornikami, organami administracji publicznej. Pełnomocnik został upoważniony na podstawie pełnomocnictwa z dnia 7 stycznia 2013 r. - do reprezentowania oraz składania oświadczeń woli i dokonywania czynności faktycznych w imieniu i na rzecz mocodawcy bez ograniczenia. Pełnomocnictwo to upoważniało do udzielania dalszych pełnomocnictw.

Dowód: 1) Zawiadomienie pokrzywdzonych z dnia 11.07.2013 r., (k. 1-7);
2) Pełnomocnictwo procesowe z dnia 7.01.2013 r., (k. 8).

Radcowie prawni [redacted] z siedzibą [redacted] na podstawie pełnomocnictwa z dnia 7 stycznia 2013 r. podjęli działania w toku których m.in. kierowano korespondencje do [redacted] oraz [redacted] w związku z realizowaną przez [redacted] w postępowaniu przetargowym inwestycją. Ponadto zgodnie z ustaleniami z mocodawcą część korespondencji kierowano do innych adresatów.

Skarżący twierdzą, iż w toku realizacji zawartej w styczniu 2013 r. umowy [redacted] wielokrotnie sugerował, że gdyby oddał sprawę innemu pełnomocnikowi z pewnością uzyskałby znacznie szybciej nakaz zapłaty i zwrot kosztów w/w sporze z [redacted]. W toku dalszych spotkań ze zleceniobiorcą [redacted] powoływał się na swoje rozmowy z konkretnym radcą prawnym [redacted] które miały mieć miejsce w kwietniu i maju 2013 r., w toku których [redacted] informował r.pr. [redacted] o postępowaniu prowadzonym w jego imieniu przez [redacted] z siedzibą [redacted].

W dniu 1 lipca 2013 r. [redacted] złożył w [redacted] oświadczenie o wypowiedzeniu udzielonego pełnomocnictwa, domagając się wydania całej dokumentacji. Następnie w dniu 2 lipca 2013 r. w [redacted] zgłosili się pracownicy z [redacted] celem odbioru dokumentacji spraw [redacted] składając pismo z dnia 2.07.2013 r.

radcy prawnego [REDAKTOR] wraz z udzielonymi mu pełnomocnictwami i upoważnieniem do odbioru dokumentacji.

Zawiadamiający zarzucają r.pr. [REDAKTOR], iż przyjął zlecenie i pełnomocnictwa do prowadzenia spraw od [REDAKTOR] w chwili, kiedy pełnomocnictwa udzielone przez pana [REDAKTOR] – radcom prawnym [REDAKTOR] pozostawało w mocy, bowiem dotychczasowe pełnomocnictwo zostało wypowiedziane dwa dni później. Ponadto Zawiadamiając twierdzą, iż r. pr. [REDAKTOR] nie wypowiedziano stosunku pełnomocnictwa – wypowiedzeniem z dnia 30.06.2013 r., które dotyczyło jedynie r.pr. [REDAKTOR] – zatem pozostaje nadal pełnomocnikiem pana [REDAKTOR]

Dowód: 3) pełnomocnictwa procesowe z dnia 28.06.2012 r., (k. 10-11);
4) wypowiedzenie z dnia 30.06.2013 r., (k. 12);
5) pismo z dnia 2.07.2013 r wraz z załącznikiem, (k. 13-14);

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOR] postanowieniem z dnia 5 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt: [REDAKTOR] wszczął dochodzenie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: z dnia 16 grudnia 2009 r., Dz.U. z 2010 r., Nr 10, poz. 65 ze zm.) w związku z art. 6 ust.1, art. 8, art. 11 ust 2 i 3, art. 34 i art. 35 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOR] w toku postępowania przesłuchał w dniu 4 grudnia 2013 r. [REDAKTOR] prowadzącego [REDAKTOR] z siedzibą [REDAKTOR]

Dowód: 6) Postanowienie o wszczęciu dochodzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOR] z dnia 5.11.2013 r., (k. 20-21);
7) Protokół przesłuchania świadka [REDAKTOR] z dnia 4.12.2013 r., k. 29-30;

Następnie w dniu 5 grudnia 2013 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOR] na podstawie art. 17 § 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie o sygn. akt: [REDAKTOR]

Dowód: 8) Postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 5.12.2013 r. [REDAKTOR] Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOR] (k. 31-38);

Na postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 5.12.2013 r. (Rz.D.86/13) Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOR] w omawianej sprawie wnieśli zażalenia : w dniu 27 grudnia 2013 r. radcy prawny [REDAKTOR] a następnie (po doręczeniu odpisu postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 5.12.2013 r.) w dniu 7 stycznia 2014 r. radca prawny [REDAKTOR] – wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie Rzecznikowi Dyscyplinarnemu OIRP [REDAKTOR] sprawy do ponownego rozpoznania.

Dowód: 9) zażalenie radcy prawnego [REDAKTOR] z dnia 19.12.2013 r., (k. 44-47);
10) zażalenie radcy prawnego [REDAKTOR] z dnia 7.01.2014 r., k. 51-54.

Jako, że treść obu w/w zażeń jest tożsama – w tym miejscu Sąd poprzestanie na przytoczeniu zarzutów sformułowanych w zażaleniu przez pokrzywdzonego radcę prawnego [REDAKTOR] Pokrzywdzeni zaskarżyli postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 5.12.2013

r. (Rz.D.86/13) Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] w całości zarzucając Rzecznikowi Dyscyplinarnemu OIRP [REDAKTOWANE]

1. niewyjaśnienie okoliczności faktycznych sprawy spowodowane poprzez nieprzeprowadzenie wszystkich wymaganych przepisami prawa dowodów, co skutkowało ustaleniem niepełnego stanu faktycznego sprawy, a w konsekwencji umorzeniem dochodzenia w sprawie,
2. naruszeniem dyspozycji art. 297 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające nie wyjaśnieniu okoliczności sprawy oraz na nie zgromadzeniu i nie zabezpieczeniu dowodów, co skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi w sprawie, a w konsekwencji umorzenie dochodzenia w sprawie,
3. naruszenie dyspozycji art. 325h zd. 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, poprzez ich nieuzasadnione niezastosowanie polegające na nieprzesłuchaniu obwinionego r.pr. [REDAKTOWANE] do czego Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANE] był zobowiązany, czynność ta bowiem w toku dochodzenia jest czynnością obligatoryjną,
4. naruszenie dyspozycji art. 325h zd. 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, poprzez ich nieuzasadnione niezastosowanie polegające na nieprzesłuchaniu pokrzywdzonych - radców prawnych [REDAKTOWANE], do czego Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANE] był zobowiązany, czynność ta bowiem w toku dochodzenia jest obligatoryjna,
5. naruszenie dyspozycji art. 7 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów, polegające na jednostronnej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego,
6. naruszenie dyspozycji art. 7 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, poprzez nieprzeprowadzenie wszystkich dowodów i oparcie rozstrzygnięcia jedynie na zeznaniach świadka [REDAKTOWANE] a przy tym niczym nieuzasadnione pominięcie (nieprzeprowadzenie) dowodów określonych w art. 325h zd. 2 k.p.k. (przesłuchanie pokrzywdzonych),
7. naruszenie dyspozycji art. 9 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, poprzez jego nie uzasadnione niezastosowanie przejawiające się jedynie w nieprzeprowadzeniu wszystkich dowodów i niepodjęciu czynności z urzędu, do których to czynności Rzecznik Dyscyplinarny był zobowiązany (art. 325h zd. 2 k.p.k.),
8. naruszenie dyspozycji art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie przejawiające się w błędnym przyjęciu, spowodowanym niewyjaśnieniem wszystkich okoliczności faktycznych, że w sprawie brak jest przesłanek do przypisania r.pr. [REDAKTOWANE] naruszenia dyspozycji art. 64 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust.1, art. 8, art. 11 ust 2 i 3, art. 34 i art. 35 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,
9. naruszenie dyspozycji art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych poprzez oparcie rozstrzygnięcia na okolicznościach faktycznych, które nie są prawdziwe (a to z uwagi na częściowo nie odpowiadające prawdzie zeznania świadka [REDAKTOWANE] oraz z uwagi na niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych w sprawie z uwagi na nieprzeprowadzenie wszystkich dowodów),
10. naruszenie dyspozycji art. 92 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, poprzez wydanie orzeczenia w oparciu o nie do końca wyjaśnione okoliczności sprawy, co spowodowane było jedynie częściowym przeprowadzeniem postępowania dowodowego oraz oparciem się jedynie na zeznaniach świadka [REDAKTOWANE]
11. naruszenie dyspozycji art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie przejawiające się w niewskazaniu w treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia z jakich

- przyczyn Rzecznik Dyscyplinarny odmówił uznania za wiarygodne dowodów zaferowanych przez skarżących oraz z jakich powodów uznał za jedynie wiarygodne i wystarczające dla oceny stanu faktycznego zeznania świadka [REDAKTOWANE]
12. naruszenie dyspozycji art. 64 ust 1 pkt 2 in fine ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust.1, art. 8, art. 11 ust 2 i 3, art. 34 i art. 35 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez niw art. 64 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust.1, art. 8, art. 11 ust 2 i 3, art. 34 i art. 35 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego niewłaściwe przyjęcie, że działania r.pr. [REDAKTOWANE] nie stanowiły naruszenia zasad etyki radcy prawnego.

Ocena prawna

Zażalenia pokrzywdzonych zasługują na uwzględnienie.

Zgromadzony materiał dowodowy w niniejszej sprawie stworzył podstawy prawne do uchylecia postanowienia z dnia 5 grudnia 2013 r. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] o umorzeniu dochodzenia w sprawie o sygn. akt: [REDAKTOWANE]

Z akt sprawy wynika, iż wydanie postanowienia z dnia 5 grudnia 2013 r. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] o umorzeniu dochodzenia w sprawie o sygn. akt: [REDAKTOWANE] poprzedziło jedynie przesłuchanie w toku dochodzenia świadka [REDAKTOWANE] Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANE] pominął w toku dochodzenia przesłuchanie obwinionego, jak i pokrzywdzonych.

Zgodnie z art. 325h k.p.k.: „Dochodzenie można ograniczyć do ustalenia, czy zachodzą wystarczające podstawy do wniesienia aktu oskarżenia lub innego zakończenia postępowania. Należy jednak dokonać czynności przewidzianych w art. 321 § 1-5 oraz w art. 325g § 2, przesłuchać podejrzanego i pokrzywdzonego oraz przeprowadzić i utrwalić w protokołach czynności, których nie będzie można powtórzyć. Utrwalenie innych czynności dowodowych następuje w formie protokołu ograniczonego do zapisu najbardziej istotnych oświadczeń osób biorących udział w czynności; przepisu art. 148 § 2 zdanie pierwsze nie stosuje się.”

Zgodnie z piśmiennictwem:

„(...)Uproszczenia proceduralno-dowodowe postępowania prowadzonego w formie dochodzenia nie mogą jednak naruszać norm o charakterze gwarancyjnym. Z tego powodu, jak się wydaje, ustawodawca zdecydował się na obowiązek przeprowadzenia takich czynności, jak:

- 1) przedstawienie zarzutów (i w razie konieczności ich zmiany) - art. 325g § 2;
- 2) końcowego zaznajomienia podejrzanego z materiałami dochodzenia w sytuacji złożenia stosownego wniosku.

Z racji konieczności utrwalenia dowodów niezbędne jest przeprowadzenie i utrwalenie czynności niepowtarzalnych, gdyż z ich charakteru będzie wynikać niemożność ich uzyskania na późniejszym etapie postępowania, co jak już wskazano jest obowiązkiem sądu.

Wreszcie ustawodawca zastrzegł konieczność protokolarnego przesłuchania podejrzanego i pokrzywdzonego. Wydaje się, że ta ostatnia okoliczność pełni funkcję gwarancyjną zarówno dla podejrzanego, jak i dla drugiej strony postępowania przygotowawczego, tj. pokrzywdzonego.(...)”
(Kodeks postępowania karnego. Komentarz Kurowski Michał, Eichstaedt Krzysztof, Augustyniak Barbara, ŚwieckiDariusz. Autor komentarza do dz. VII roz. 36a art. 325h: Kurowski Michał).

„(...)Podobnie jak uchylony przez nowelę z 10 stycznia 2003 r. art. 319, również komentowany przepis zmodyfikowany przez nowelę z 13 czerwca 2003 r. precyzuje czynności obligatoryjne, które należy dokonać w każdej sprawie. Należą do nich:

- przedstawienie zarzutów i ich zmiana - w formie określonej w art. 325g § 2,
 - protokolarne przesłuchanie podejrzanego i pokrzywdzonego,
 - końcowe zaznajomienie podejrzanego z materiałami dochodzenia, na wniosek podejrzanego lub jego obrońcy (art. 321),
 - przeprowadzenie i utrwalenie czynności niepowtarzalnych (art. 316).(...)"
- (Jan Grajewski (red.), Sławomir Steinborn, Komentarz aktualizowany do art.325(h) Kodeksu postępowania karnego, stan prawny 31.12.2013 r.)

Wobec powyższego zarzut naruszenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOR] dyspozycji art. 325h zd. 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, poprzez ich niezastosowanie polegający na nieprzesłuchaniu obwinionego r.pr. [REDAKTOR] oraz na nieprzesłuchaniu pokrzywdzonych - radców prawnych [REDAKTOR] należy uznać za zasadny.

W tym stanie rzeczy nie celowe i przedwczesne jest ustosunkowanie się do pozostałych zarzutów podnoszonych w zażaleniach pokrzywdzonych, przed uzupełnieniem dochodzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOR] tj. przed dokonaniem przynajmniej tych czynności których przeprowadzenia wymaga art. 325h k.p.k.

W związku z powyższym należało postanowić jak w sentencji.

Jan Grajewski

Steinborn

Wojewoda